

פיזם יגאל
מוהליבר 9 ק.שמואל
חיפה 26383
ypzen@013.net.il

בס"ד

כב' ידידי ר' מאיר שיחי' בוזגלו, "יחי המלך", שלום וברכה!
אכן שאלתך קלה לנסוח ולמראית עין, קצרה. אמנם כדרכן של תשובות, "יש קצרה וארוכה ויש ארוכה וקצרה."
אמנם שאלה זו עתיקת יומין וימיה כימי ספר התניא קדישא עוד מתהליך התהוותו. ולהעיר כי אכן האדה"ז הוא שטבע את מטבע הלשון "...ממש" בקשר לפסוק (שמובא גם בזוהר ומדרשים). וכבר שאלה האדמו"ר הצ"צ את סבו (אדה"ז בעל התניא). התיבות "ממעל" ו"ממש" הן לכאורה מנוגדות בתכלית. כי **ממעל** משמעו גבוה ללא גבול (בתנועה אין סופית כלפי מעלה, שהרי לא מתואר שום יחס להשוואה. ממעל ל.....~). **וממש** מהו? ממשות, חוש המישוש-נמוך מכל. והיאך מתחברים לענין אחד? וענה לו האדה"ז: ממעל=רצוא, ממש=שוב. (מלשון הפסוק שהוא הוראה: "והחיות רצוא ושוב") (יחזקאל א' י"ב) ופי' הרבי מה"מ שליט"א, "ע"י השוב הרי בזה מגלים בהנשמה שני הפכים: א) ממשות, שייכות לענינים דחוש המישוש. ב) עילוי יותר גדול מכל עליות, וכידוע במעלת השוב על הרצוא"
המשמעות "חלק" אינה במשמעות של חלק אחד מתוך חלקים רבים, אלא אלא במשמעות של: "אחיזה בקצה העצם היא אחיזה בכולו" (רס"ג, רמב"ם ואחרים) והחיות האלוקית המחיה מהוה ומקימת את הישראל היא במעלתה האין סופית (ממש בממשותה העצמית) עם היותה בגופו הממשי של הישראל עד כדי השתתפותה בחיותיו הגשמיות של הגוף. (עמו בגלות ועמו ביציאה מהמצרים).
מודגשת באמירה זו מעלת ה"ישראל". כי בעוד שבכל הנבראים הקב"ה ברא את הנבראים, וברא "יש מאין" ובמדרגות דצח"מ. ולכן גם בהבראם נותרו אין ואפס במהותם, וכמאמר: "הן גוים כמר מדלי... כאפס ותוהו נחשבו לו" וכו' וכו'. אמנם ב"ישראל" "לקח" הקב"ה כביכול, וברא ממנו עצמו-יש. ואם כן, במהותה הנשמה היא בעצם הקב"ה, אלא שבחיצוניותה היא "נברא". (פניני התניא). וכלומר שהישראל (אותיות לי ראש) אינו מדרגה חמישית, אלא בעצם ובפנימיות, הקב"ה, אלא שהוא בא ב"ציור" של נברא. בבחינת בלתי בעל גבול האמיתי המתגלה בגבול.

האמור כאן אינו בא לבאר ביאור "משכילי" תיאורתי (ח"ו), ענינו להסביר מעלת היהודי וכוחו לפעול את הנדרש: "לעשות לבורא ית"ש דירה בתחתונים", לרומם את המטה לגבהי אין סוף, ע"י שימוש בגוף ובנפש, בכשרונות וביכולות, להאיר את ה"עולם/ות" ב"אורות דתהו, ו(דווקא) בכלים דתקון".

באשר למקורות שהבאת (רמב"ם, רמח"ל), דרכי חשיבתם לטפס למעלה בכלי המטה (שכל אנושי) אמנם בדא"ח-חסידות דרכי חשיבה בכלי המעלה (שכל אלוקי) להאיר את המטה באור העליון. וראה בהקדמת המהר"ל לספר "גבורות ה'".

הנני מבקש להבהיר שאין בכל הנ"ל אחריות, פרט למיעוט הבנתי. וכן שכל הכתוב כאן הוא בתכלית הקיצור. וכי נותרו ענינים רבים לבאר בזה, ומהם: המושגים רצוא ושוב. דירה בתחתונים, אורות דתהו, כלים דתקון. כמו כן השייך לנושא המדובר "הנפש השנית"-משמעותה ולמה שנית?. הוראת "חלק" ביחס לכל אחד מהענינים המיוחסים: **אלוק**, **ממעל**, **ממש** (בחי', **נר"ן**, **היה**, **יחידה**) ועוד... ובהמשך...

בכבוד ובברכה
ידידך עוז המברכך תמיד
י.פיזם